

Eladó a nők bőre

Bordélyházakból a plasztikai műtőkbe

2017.08.15. 11:31

Három évvel ezelőtt, amikor Sushila Thapának sikerült hazamenekülnie egy mumbai bordélyházból nepáli falujába, a nagy heg a hátán nem számított. Sokkal fontosabb volt, hogy életben maradt. Egy évvel később, amikor meglátott egy másik, hasonló heggel elcsúfított nőt, rájött, hogy a háta nem az egyik ügyfele fetisizmusa miatt sérült meg. Amikor diszkréten elkezdett kérdezősködni, ráeszmélt, hogy a bőrét ellopták. Azért, hogy „a gazdag férfiakat és nőket gyönyörűvé tegye”. A másik nepáli nő 100 dollárért 130 négyzetcentiméternyi bőrét adta el egy ügynöknek, hogy sikerüljön kitörnie a mélyszegénységből, a pénzt azonban felemésztette az adóssága. „A kereskedő azt mondta neki, hogy egy másik kereskedőnek adja tovább a bőrt, amit majd plasztikai műtétekhez használnak fel” – nyilatkozta Thapa az ifjúsági Ki Awaaz (Voice of the Youth) újságírójának.

Miután hazamenekült a bordélyházból, Thapát a helyi közösség elűldözte. Végül egy ügynök segített állást találni neki egy masszázsszalóban, Katmandu egy felkapott negyedében, ahová elsősorban dél-ázsiai országokból érkeznek a férfiak. Thapa tudta, hogy mibe vág bele, de nem volt más választása. Az egyetlen bánata, hogy ha nem lenne eltorzítva, többet kereshetne, és nem lenne rászorulva a védekezés nélküli szexre, ha ugyanis ragaszkodik az óvszer használatához, az ügyfél még csak 5 dollárt sem fizet. „Más nők akár 50 dollárt is kérhetnek egy-egy alkalomért, én viszont nem vagyok népszerű” – mondta.

Jövedelmező üzletág

„Az emberi bőrre óriási a kereslet. Egy több mint 600 cm²-es, kifogástalan bőrszövet ára 500 és 1000 dollár között mozog Delhiben és Mumbaiban. Az emberkereskedők a nepáli és indiai határig viszik a nőket, ahonnan más csempészek szállítják őket tovább Indiába, ők szintén túlradnak rajtuk olyan ügynököknek, akik aztán elintézik, hogy a bőrt kivágják belőlük. A nőknek alá kell írniuk egy papírt arról, hogy a bőrt adományozták, és nem adták el” – mondja a 40 éves, jelenleg vesekereskedelem miatt börtönbüntetését töltő Prem Basgai, akit egy éve kaptak el a rendőrök az

országának azon a részén, ami Nepál vesebankja néven híresült el. Basgai nem csak vesével kereskedett, egy-egy bőrdarabért 300–500 dollárt kapott, holott eredetileg 50 dollárért vette az eredeti gazdájuktól.

Az ügynökök a bőrt kisebb patológiai laboratóriumoknak adják el, ahol a szöveteket feldolgozzák, majd olyan nagyobb laboratóriumokba juttatják el, amik rendelkeznek a megfelelő engedéllyel, hogy biológiai anyagokat szállíthassanak az Egyesült Államokba. Az Egyesült Államokban egy Allotherm nevű bioanyagot állítanak elő, ez kerül vissza Indiába, ahol különböző plasztikai helyreállító és esztétikai sebészeti eljárásokban használják, például pénisz- és mellnagyobbítás során. Mivel az emberi szövetre épülő vállalkozások jól jövedelmező üzletággá váltak, egyre többen akarnak hasznot húzni belőle. Basgai szerint amikor ez a trend elkezdődött, mindössze néhány ember szállított szerveket Indiába, de mára hálózattá nőtt a szervkereskedelem.

A nepáli nőkkel üzemelő indiai bordélyházak valóságos bőrszövetellátókká váltak.